

Det har fra flere Sider i Udvalget været fremhævet, at en saadan Ungdomsskole eller Lejrskole, beliggende ikke for nær ved de unges Hjemsted, vilde have særlig Værdi som milieuskabende, idet den for nogle Maaneder helt vilde løsrive de unge fra deres daglige Milieu og under helt nye Forhold i nye Omgivelser muliggøre et kammeratligt Samvær, som kunde blive Anledningen til, at Eleverne ogsaa efter Skolens Slutning fandt sammen til Samvær under nyttige Former, med andre Ord indeholdt et nyt milieudannende Grundlag for de unge, naar de igen var i deres Arbejde i Byen.

Det har endvidere været gjort gældende, at Forholdene næppe i ret mange Tilfælde vilde muliggøre Oprettelse af Ungdomsskoler som faste Institutioner med Lærere, for hvem denne Gerning kunde blive noget mere end et Bierhverv, og at Ungdomsskolen derfor vilde kunne blive den eneste Form, hvorunder man kunde skabe den ønskelige Helhed af Skolen og anvende Lærere, for hvem Arbejdet i Ungdomsskolen blev et Livskald.

Det har derfor været under Overvejelse at give Tanken om Ungdomsskolen som en Ungdomsskole en mere fremtrædende Plads i Udvalgets Forslag med mere detaljerede Bestemmelser om dens Indretning; men da det i flere Henseender har vist sig vanskeligt paa Forhaand at indpasse den i den ellers foreslaaede Ordning, og ogsaa dens Administration vil frembyde visse Vanskeligheder, har man foretrukket blot at pege paa Ungdomsskolen som en Mulighed, der kunde gøres Brug af, hvis Forholdene særlig skulde tale derfor.

Da adskillige Højskoler og private Efterskoler om Sommeren kun har 3 Maaneders Kursus (Maj—Juli), vil det fornødne Arrangement med Hensyn til Lokaler for en Ungdomsskole maaske kunne træffes med en saadan Skole for de resterende Maaneder af Sommerhalvaaret.

Til § 5.

I denne Paragraf indeholdes de nærmere Bestemmelser om *Undervisningens Indhold*.

Der har i Udvalget været Enighed om, at der maatte gives den fagligt betonedede Undervisning en fremtrædende Plads, hvis Ungdomsskolen skulde formaa at fængsle Eleverne, men at der ved Siden af ogsaa maatte lægges Vægt paa en almindennende Undervisning, der kunde tjene til at give Eleverne gavnlige Interesser ud over dem, der knytter sig til Arbejdet og Erhvervet.

Man har derfor stillet *Arbejdskundskab* i Spidsen blandt Skolens Fag og foreslaaet, at det — tilligemed Gymnastik (Idræt) og Sang — *altid* skal findes paa Undervisningsplanen.

Undervisningen i Arbejdskundskab har ikke til Formaal at give Eleverne en bestemt erhvervsmæssig Uddannelse, hvilket baade vilde være til liden Nytte, da de heromhandlede unge ofte skifter Beskæftigelse, og let kunde føre til Uddannelse af „Fuskere“ i Fagene og derved paa en uheldig Maade gribe ind paa Omraadet for den faglige Uddannelse. Hensigten med Undervisningen er *dels* at give Eleverne et almindeligt, alsidigt Færdighedsgrundlag, der gør dem egnede til at gøre Fyldest inden for de mange og efterhaanden voksende Grene af Erhvervslivet, der har Brug for en „elastisk“ Arbejdskraft, *dels* at vække Elevernes Interesse for deres Arbejde, lære dem at forstaa dets Betydning inden for Helheden, saavel den tekniske som den sociale og nationale, og derigennem gøre dem deres Plads i Produktionen bevidst og styrke deres Ansvarsfølelse.

Arbejdskundskaben bliver herefter ikke et enkelt Fag, men et Komplex omfattende *dels Produktionslære* — Læren om de i Produktionen anvendte Raastoffer, deres Tilvejebringelse, Fordeling og Bearbejdelse, Produkternes Anvendelse og samfundsøkonomiske Betydning — med Udgangspunkt i Erhvervslivet, *dels Værktøjlære*, der tager Sigte